

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

▶ 14 Abril, 2016

LAURA FERNÁNDEZ

Ángel Tijerín admite que hasta hace no demasiado no tenía ni idea de quién era Jack Kerouac. Pero que en cuanto supo de él, en cuanto supo del resto de sus colegas de generación, la generación *beat*, aquella que «rompió con la América cuadrada de los años 50», en sus palabras, y se lanzó a la carretera, a inventar un nuevo tipo de rebeldía, se enamoró de la idea, y se dijo que si algún día se decidía a «correr el riesgo» de montar una librería, la dedicaría a Ginsberg, Burroughs y compañía. Y lo ha hecho. La ha llamado *On the Road*, claro, como la novela más famosa de Kerouac, y emblema indiscutible de la generación *beat*. La librería abrió sus puertas hace ocho meses, en el número 14 de la calle Verdader i Callís, una de las callejuelas que convergen en la calle Sant Pere més Baix, en concreto, la que sale prácticamente de las puertas del Palau de la Música, y cada día es un poco más *beat*. Hay *merchandising* relacionado con Jack, Allen y William (bolsas, chapas, ilustraciones) y, por supuesto, todos sus libros, todos los que aún están en circulación. Hay joyas del catálogo de Ediciones Escalera, la editorial *beat* por excelencia, como

el *Nadie gana*, de Jack Black, o el *Off the Road*, de Carolyn Cassady. «La idea es, quizá, más adelante, tener descatalogados, ir completando la colección», apunta Ángel.

Ángel estudió Filología Hispánica, y es amante de la poesía de Luis García Montero y Gloria Fuertes. Todo lo que sabe sobre literatura lo aprendió después, cuando ya trabajaba en una librería. Nunca pensó que podría acabar siendo librero, pero así fue la cosa. Trabajó duran-

tes entonces me puse en serio», recuerda. Entonces empezó a alternar con otros libreros en encuentros con editores y cosas por el estilo. «Al final, cuando La Hormiga de Oro cerró, me ocupaba de organizar la librería. Cuando empezó la crisis, de hecho, propuse a mis jefes un cambio total: nuevas secciones, otra manera de atender al público. Y fue para preparar el proyecto que iba a presentarles cuando me empapé de todas las generaciones posibles de

ce. Se refiere a que ya conocía perfectamente a los distribuidores de libros, que son aquellos que permiten que las librerías se llenen de ejemplares. A veces es complicado que confíen en alguien que no conocen, pero Ángel no partía de cero, tenía ocho años de experiencia, y una buena red de contactos. Y, aunque el local es pequeño, está en pleno centro, y muy cerca de un polo de un magnetismo inigualable (para los amantes de la cultura) como el Palau de la Música. «Sí, era montar esta librería en el centro, o irme fuera. No fuera de Barcelona, sino a un barrio más lejano, tipo Gràcia. Pero pensé que no todo el mundo pasa por Gràcia, pero sí por el centro», asegura.

Mientras habla suena Nancy Sinatra, suena Nina Simone, suena Shvaree, los Eagles, el *Imagine* de John Lennon. La librería es pequeña pero acogedora, y está repleta de detalles: una máquina de escribir aquí, un dibujo de Kerouac allá. Las secciones más numerosas son la *beatnik* y la de poesía, porque la poesía es su otra gran pasión. Él mismo escribe poesía. Se ha autoedita-

do un libro, *Lo que todos llamamos*, que, dice, «trata sobre la noche en Barcelona, el sexo y la doble vida». Ahora está trabajando en el segundo. «Me gustaría que hubiera presentaciones en la librería. Es un sitio pequeño, pero quiero otro tipo de presentaciones. De pie, más informal», dice. También le gustaría que pintores «viniesen a pintar; que de repente viniesen con un esbozo de un cuadro y se pasasen el tiempo que quisiesen aquí, pintando». O que se representasen pequeñas obras de teatro. O que hubiese lecturas. «Quiero vender una experiencia», dice.

Por el momento, la acogida ha sido buena. Hay quien se para ante la puerta, a leer el manifiesto de la librería. «Y acaba entrando y preguntándome si me puede dar un abrazo», dice Ángel. Y ya le ha pasado más de una vez. «Luego hay clientes que me dan consejos, sobre lo que podría traer y cosas así. Soy consciente de que la librería irá cambiando con el tiempo, con consejos de la clientela, que ya empieza a ser fija», expone. La idea es que esos clientes fieles participen, algún día no muy lejano, en un boletín «que tendrá de todo un poco». «Por ejemplo, tengo una cliente que estudia Medicina, otro cine y otro Periodismo. Pues no sé, igual a la de Medicina le apetece escribir sobre algún tipo de avance

médico y al de cine sobre Pasolini, y por mí perfecto», dice. La idea es que haya movimiento. Estar, siempre, en la carretera.

INDUSTRIA CULTURAL

No es la mítica City Lights de San Francisco, pero pretende convertirse en lugar de peregrinaje para los amantes de Kerouac. Reivindica lo 'beatnik' sin excluir otros tipos de imaginarios.

On the Road, la librería 'beat'

te ocho años en una céntrica librería con aspecto de grandes almacenes: La Hormiga de Oro. «Al principio no me lo tomaba en serio. Pero recuerdo que apuntaba los títulos de los libros que me llamaban la atención cuando los escaneaba para meterlos en la base de datos. Y también los autores. Luego, llegó un momento en el que vi el oficio de librero como el oficio de mi vida y

la literatura, y cuando di con la generación *beat*», explica. Y ya entonces, cuando no sabía que tarde o temprano tendría que decidir qué iba a hacer con su vida, pues la librería iba a acabar cerrando, se dijo que si algún día tenía que montar algo solo, lo que montase tendría que ver con la generación *beat*.

«Ya tenía relación con los proveedores, así que decidí lanzarme», di-

Ángel Tijerín, el librero de *On the Road*, dedicada a Kerouac, Ginsberg, Burroughs y compañía.

ANTONIO MORENO

El Consell d'Art Públic de l'Ajuntament de Barcelona serà el que decidirà si es tira endavant l'escultura icònica de l'artista a la Barceloneta, encarregada per Trias

Plensa, en suspens

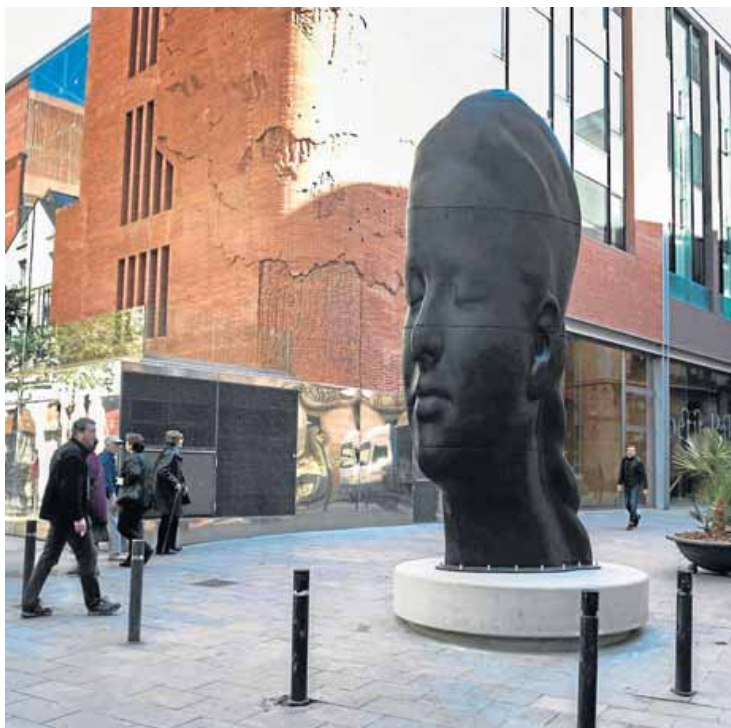
M. Frisach / M. Palau
 BARCELONA

El Consell d'Art Públic de l'Ajuntament de Barcelona serà qui haurà de valorar si es tira endavant la instal·lació d'una escultura al litoral de la ciutat de Jaume Plensa, que va ser encarregada a l'artista barceloní per part de l'anterior consistori. Tot i que les opinions d'aquesta comissió no són vinculants formalment, seria aquest consell qui acabaria donant o no el vistiplau a la col·locació d'una peça monumental d'aquesta envergadura a la ciutat.

Així ho va declarar ahir la comissionada de cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Berta Sureda, moments abans de la celebració d'un debat a la Virreina sobre l'escultura pública a Barcelona, que tenia com a rerefons l'encàrrec de l'escultura de Plensa. En el debat hi van participar Gloria Moure, Núria Benach i Matteo Guidi. Plensa va ser convidat a participar-hi, segons l'Ajuntament, encara que ell va assegurar la setmana passada que ignorava fins i tot que s'organitzava el debat.

Establir protocols

Sureda va aclarir que el Consell d'Art Públic, un cop s'hagi acabat de debatre el tema de la intervenció de Frederic Amat a la

L'escultura 'Carmela', de Jaume Plensa, davant el Palau de la Música ■ JOSEP LOSADA

façana del Liceu, haurà de definir la política i els protocols a seguir quan arriba un projecte a l'espai públic. "Des del 1992 l'Ajuntament no ha parat a pensar en quina ha de ser la política de l'art a l'espai públic. I ho hem de fer. Els factors a tenir en compte aniran des dels motius estètics fins que l'espai sigui l'adon, passant per temes

concrets, com ara la invisibilitat de la dona i de les classes treballadores o l'impacte visual que la peça pot provocar –va explicar Sureda–. I això ho haurà de fer coordinant-se amb el comissionat de Memòria Històrica".

Altres factors a tenir en compte per acceptar o no un projecte d'art públic seran la vinculació de l'artista

amb la ciutat o si és més reconegut a fora que aquí, i en aquest sentit sí que un projecte de Plensa podria tenir punts a favor.

L'altre factor, tan important en la situació de crisi que viu el país, és l'econòmic. És difícil que projectes de gran envergadura s'arribin a portar a terme, excepte si està solucionat el tema del fi-

nançament del projecte. En aquest sentit, Sureda veu més factible que finalment es pogués quedar instal·lada permanentment a la ciutat l'escultura *Carmela*, molt més discreta, de 4,5 metres d'alçada, que fins al setembre forma part d'una mostra temporal del Palau de la Música i que està exposada davant l'emblemàtic edifici modernista.

Recollida de firmes

L'artista no nega que li faria il·lusió que l'obra es quedés allà. La peça, que és un cap fet amb ferro d'una nena barcelonina i que es pot veure des de fa una setmana, ha provocat molta expectativa i sorpresa entre els veïns i viants i alguna iniciativa espontània de recollida de firmes per demanar que l'obra sigui permanent. "Tindria moltes més possibilitats la peça del Palau que l'obra a la Barceloneta", va afegir Sureda. Es dona la circumstància que les dues peces són caps de nenes, un tema recurrent en els últims anys en l'obra de Plensa.

L'escultor va rebre l'encàrrec de pensar una escultura icònica per a Barcelona el 2014. L'alcalde Xavier Trias li ho va demanar personalment. La seva ciutat per fi el reclamava. "Sempre havia somiat amb aquesta obra, des de

petit, i és una meravella. Barcelona necessita una cosa així, una cosa que no serveixi per a res. Ara més que mai", defensava Plensa en l'anterior edició de la Biennial de Venècia, just abans de les eleccions municipals que ell mateix intuïa que podrien acabar afectant el seu projecte.

Impacte de les mareas

L'artista va pensar realment una peça espectacular. El cap d'una noia amb els ulls clucs, amb un acabat metal·litzat, de 52 metres d'alçada. La maqueta estava –està– feta. Amb l'anterior govern municipal havien arribat a fixar la ubicació de la gegantina escultura: la platja de la Barceloneta, just a sobre de l'espigó del Gas. Fins i tot s'havien fet estudis per avaluar l'impacte de les mareas i del vent.

Però la qüestió més delicada de totes era –és– el cost de l'escultura, no pas del projecte, ja que Jaume Plensa la regala. Tot i que mai es va fer un pressupost seriós, es parlava de milions d'euros. Però per això també es va trobar una sortida: l'equip de Trias va contactar amb dos coneguts empresaris i els va demanar ajuda per trobar finançament privat. Havien començat a moure fils i ja havien trobat algunes respostes receptives. ■

■ El dilema de Plensa

■ Manllevant el títol de l'article de Miquel Molina ("El dilema de Plensa", Cultura, 10/IV/2016), espero que l'escultura de Jaume Plensa instal·lada temporalment davant del Palau de la Música es quedi per sempre a la capital del meu país. És emocionant per a mi visitar altres països i trobar-me escultures d'aquest artista. Recordo un passeig central a Erevan, capital d'Armènia, on, al costat d'obres de Botero, lluïen les de Jaume Plensa com a signes màxims de modernitat.

He vingut expressament a Barcelona per veure aquesta *Carmela* tan enigmàtica i amb tant de magnetisme i, veient la quantitat de gent que s'hi retratava i que aprofitava per conèixer el Palau, penso que la ciutat no pot deixar passar aquesta oportunitat.

ADELA GEA ALMIRALL
Subscriptora
El Vendrell

► 14 Abril, 2016

El Plensa absent

DAVID AIROB

L'espigó del Gas on Jaume Plensa ha projectat una obra monumental per encàrrec de l'anterior alcalde, Xavier Trias

EL MIRADOR

Teresa Sesé

Fa poc més de dos anys, el llavors alcalde Xavier Trias va encarregar a Jaume Plensa que imaginés una obra icònica per a Barceloneta. Llavors l'artista va idear una gran escultura, alhora etèria i monumental (el cap d'una nena modelat amb malla d'acer inoxidable) que s'elevava a més de cinquanta metres de terra davant del mar, concretament a l'espigó del Gas que separa les platges del Somorrostro i la Barceloneta. El projecte, que l'artista va regalar a la ciutat, va quedar encallat en via morta amb la irrupció de la campanya preelectoral, aquell temps fora del temps en què es dirimeix el vot i els polítics són poc propensos a parlar de cultura.

Ara, doncs, li toca al nou Ajuntament d'Ada Colau decidir què fa amb la proposta que té damunt la taula i, mentre assegura

que està "estudiant-la minuciosament", obre el debat a la "ciudadania". És de suposar que a la mateixa ciutadania que, en un temps rècord, tot just unes hores, ha engegat una campanya de recollida de firmes a través de la plataforma Change.org perquè Carmela, l'obra que Plensa va plantar dijous passat davant el Palau de la Música (inicialment estarà exposada fins al setembre) es quedi permanentment a Barcelona.

És la nova política que l'Ajuntament de Barcelona vol instaurar en tots els àmbits: propiciar els processos participatius, el diàleg com a punt de partida per prendre decisions en comú. Ho va fer amb el Grec, ho farà amb el Mercat de les Flors, i ahir li va tocar el torn a la proposta artística de Plensa per al litoral barceloní. En aquest cas el debat *Escultura en l'horitzó: skylines ideològics de Barcelona* s'inscrivirà dins del cicle *Valor!* que coordinen Jorge Luis Marzo i Joana Masó a La Virreina.

La convocatòria tenia ponents interessants: la geògrafa i professora de la UB Núria Benach i la historiadora i comissària d'art Glòria Moure, amb l'artista i antropòleg Matteo Guidi com a moderador. Però sobre el paper la cita plantejava almenys un dubte raonable. Té sentit entaular un

La Virreina organitza un debat al voltant d'una intervenció artística que encara no s'ha presentat

diàleg entorn d'un projecte del qual l'únic que ha transcendit són certes vaguetats –i algunes inexactituds– publicades amb comptagotes als mitjans? La falta de coneixement sobre el tema de què es parla no porta al fracàs de qualsevol conversa? En definitiva: el debat naixia mort?

Jaume Plensa no ha donat mai

a conèixer públicament la seva proposta perquè considera que la iniciativa ha de partir de l'Ajuntament, que és qui li va fer l'encàrrec, i encara no ha mogut fitxa. El projecte, del qual ningú no va qüestionar la idoneïtat tot i que sí el com, el perquè i el per a què es fa l'encàrrec ("una icona, un símbol de la ciutat no es pot fer per encàrrec", va considerar Benach), es va convertir així en pretext per a una reflexió més àmplia sobre la manera com l'art contemporani contribueix a generar valor urbà. Les intervencions artístiques actuen a nivell simbòlic, ens poden millorar la vida i formen part de la nostra identitat col·lectiva, van coincidir, però alerta, "les ciutats no són museus", va advertir Moure, és important el context i "només tenen sentit quan les obres conviuen amb la gent de la ciutat molt més enllà del temps en què van ser concebudes". I, sobretot, no es poden imposar, va acabar dient Benach, perquè l'espai públic, "l'*skyline* és un bé comú". ●

► 14 Abril, 2016

El potencial líric de la capital catalana

Matthias Goerne i el pianista Markus Hinterhäuser en el muntatge del cicle de lied *Viatge d'hivern*, de Schubert, amb projeccions de l'artista sud-africà William Kentridge

La marca Barcelona musical

Entitats de clàssica comencen la seva promoció conjunta al mercat global

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Barcelona Obertura, la iniciativa que, amb Barcelona Global, l'any passat van prendre les principals entitats de música clàssica i òpera de la ciutat –Liceu, Palau de la Música, L'Auditori i Ibercamer– per promocionar plegades la seva oferta a l'estranger, aquesta setmana fa un pas endavant i presenta davant directors de *concert halls* i premsa especialitzada de tot Europa els moments estel·lars de la temporada vinent. Es tracta de la primera acció real del que fins ara quedava en el terreny de les voluntats.

La cita coincideix amb un espectacle de primer nivell, com és el *Winterreise* que avui representen el bariton Matthias Goerne i l'artista sud-africà William Kentridge al Palau. I s'emmarca en un mes d'abril llampant, que va començar amb Anne-Sophie Mutter dirigint un

extravertit Vivaldi i que continuarà dilluns a L'Auditori amb el concert d'Ibercamer, que uneix Maria João Pires tocant Chopin i Daniel Harding a la batuta.

La qüestió és com es poden atreure melòmans d'arreu del món perquè gaudeixin de l'oferta musical més exclusiva a Barcelona. Una proposta és concentrar en uns

TEMPORADA 2016-2017

Liceu, Palau, L'Auditori i Ibercamer anuncien a la premsa europea els seus moments estel·lars

quants dies alguns esdeveniments que es puguin promocionar sota una mateixa etiqueta. Per exemple, el juny del 2017 es podrà gaudir d'un Mozart Weekend que comprendrà un concert al Palau de Jordi Savall (amb les tres últimes simfonies del compositor) i un *Don Giovanni* al Liceu amb Josep Pons al podi i direcció escènica de Kasper Holten.

Aprofitant la presència a Barcelona dels responsables de l'Organització Europea de Sales de Concerts (ECHO), avui la ciutat traurà pit amb aquest monumental *Viatge d'hivern*, el cicle de cançons de Schubert sobre textos de Wilhelm Müller que aborden l'amor no correspost, i que arriba il·lustrat pels vídeos de Kentridge. L'acamat artista sud-africà firma un muntatge coproduït per diferents teatres i festivals –entre els quals el Lincoln Center o el festival d'Ais de Provença– al qual el sempre exigent i exquisit Matthias Goerne no ha dubtat a sumar-se.

“El pianista Markus Hinterhäuser i el director del festival d'Ais em van introduir en la idea d'una manera molt intel·ligent, perquè no m'ho van descriure com a música amb text, sinó com una cosa independent, d'alt nivell artístic”, explica el bariton alemany, que el públic català segueix de prop en les seves periòdiques aparicions a la Schubertiada de Vilabertran. “Ens vam trobar amb Kentridge

–continua–, i em va mostrar algunes idees. En general, experimentar amb cançons pot ser trampós, però Kentridge és un dels artistes més lúcids i seriosos, algú que marca la diferència. I em va convèncer ràpidament, perquè vaig poder veure com n'estava, de preparat, per abordar el *Viatge* sencer, i el que mostren les seves imatges és molt musical”.

AVUI AL PALAU

Barcelona Obertura s'estrena amb el 'Winterreise' de Goerne i Kentridge al Palau

Segons el bariton, el muntatge recolza sobre la idea filosòfica del *Winterreise*. “Es tracta d'una cosa molt personal en la vida d'una persona –sosté–, que connecta amb el teu passat. I has de pensar en el seu passat per trobar el seu camí futur. És un conflicte humà, i és per això que funciona a tot el món, ja sigui Amèrica, l'Àfrica o Europa. Qualse-

vol s'hi identifica, entres en tots els teus dubtes i preocupacions”.

L'interpret afirma que les imatges que Kentridge ha creat per a l'ocasió de vegades són abstractes, però també molt personals: “Pots sentir que hi ha una cosa molt minimalista que es manté en secret, que provoca que pensis sobre la seva història personal, sobre la situació dels seus pares, i sents la seva energia personal: tècnicament, el que fa amb els seus dibuixos és sorprenent. Revelen un home de teatre, ja que són dibuixos fets perquè siguin representats en escena, i fins i tot en pantalla”.

L'ambientació d'aquest *Viatge d'hivern* a Sud-àfrica, segons l'opinió de Goerne, el fa més universal. “Però això no és el que compta –conclou el bariton–, sinó que és una cosa que sorgeix del registre més humà. És curiós com aquest muntatge arriba a fascinar el públic, vingui d'on vingui”.

 LLEGIU MÉS SOBRE L'ORIGEN DE BARCELONA OBERTURA A www.lavanguardia.com/hemeroteca

Ens agrada!

Per **Xavier Cester**

01.

ANNA ALÀS

Carrera admirable, aquí i a fora, la de la mezzo terrassenca. Ara col·labora amb Albert Guinovart per homenatjar Granados.

► Palau de la Música. Dj. 21.

02.

FESTIVAL MIXTUR

El conjunt francès Ensemble Diagonal obre la 5a edició d'un festival de música contemporània que va creixent. ► Fabra i Coats. A partir del dj. 21.

03.

KRISTIAN BEZUIDENHOUT

L'estimulant fortepianista sud-africà canvia d'escenari però no de compositor, actuant amb el Quartet Chiaroscuro amb obres de Mozart als faristols.

► L'Auditori. Dc. 20.

04.

MARIA JOÃO PIRES

Mozart és també una de les grans especialitats de la pianista portuguesa, materialitzada ara en el 'Concert núm.17' amb la Simfònica de la Ràdio Sueca.

► L'Auditori. Dl. 18.

05.

SERSE

Ben poca òpera barroca veiem aquí com per deixar passar (encara que sigui en versió de concert) una de les obres mestres de Händel. ► Gran Teatre del Liceu. Dv. 15 i ds. 16.

Més concerts de
clàssica a timeout.cat

► 14 Abril, 2016

PÀGINES ESPECIALS

Restaurants rom

El Saló

El Saló té un estil original i inconfusible basat en el mobiliari reciclat a l'estil anglès dels anys 80. En aquest restaurant del Gòtic trobareu sofàs a l'entrada, prestatgeries a dojo i una llibreria que li dona aspecte de saló de casa. A la temporada primavera-estiu podeu gaudir de la seva terrassa

just al costat de la muralla romana. I per menjar, cuina casolana i de mercat feta amb dedicació. Acompanyeu els plats amb un bon vi triat de la seva bodega, oberta a noves propostes i varietats.
L'Hostal d'en Sol, 6 (Gòtic).
T. 93 315 21 59.
www.elsalon.es

Brasserie Flo

Aquest restaurant està situat molt a prop del Palau de la Música Catalana, i des del 1982 ha conservat la seva essència d'autèntica braseria parisenca. Hi trobareu plats francesos i de mercat, sense deixar de banda la tradició catalana. El marisc és deliciós, així com el foie gras, el xurcut i les postres artesanals i

d'elaboració pròpia entre les que destaquen la tarta tatin i les crêpes suzettes. Hi podreu celebrar sopars romàntics i íntims en el salónet privat conegut com l'Orient Express. Descobriu-lo!
Jonqueres, 10 (Santa Caterina).
T. 93 319 31 02.
www.brasserieflobarcelona.com

Via Veneto

El Via Veneto és un dels restaurants més romàntics i emblemàtics de Barcelona i té una estrella Michelin. Per les seves taules hi han passat personatges tan coneguts com Salvador Dalí i, de fet, podeu sopar a la taula on l'artista passava les hores. Carta de temporada, amb

arrels catalanes i elaborada amb els millors productes de proximitat i de màxima qualitat. També podeu visitar la bodega subterrània, amb més de 10.000 ampolles, i tot un símbol de la ciutat.
Ganduxer, 10 (Sarrià).
T. 93 200 72 44
www.viaveneto.es

El Marítim

Què pensem quan sentim parlar d'El Marítim? Pensem en mar, sol, arrossos amb caràcter, sardines a la llenya, postes de sol, gambes fresques, Mediterrani, gintònics al vespre i molt bon rotllo. Aquest restaurant fa uns fantàstics arrossos amb producte del Delta de l'Ebre, peix fresc de la

llotja i marisc. És un lloc ideal per compartir un vespre amb amics, amb bon ambient i una bona copa... I tot amb unes vistes espectaculars! Si voleu un sopar romàntic a la vora del mar, trieu-lo!
Moll d'Espanya, 4 (Barceloneta).
T. 93 221 17 75.
www.maritimrestaurant.es

► 14 Abril, 2016

PÀGINES ESPECIALS

àntics

S'acosta Sant Jordi i molts ja esteu pensant on celebrar aquest dia de llibres i roses. Us donem algunes bones idees per sopar en parella

Windsor

El Windsor està situat en un espai d'estil modernista, amb un ambient íntim i tranquil ple de lluminositat. Té un jardí interior ideal per anar-hi a les nits de primavera i estiu. Us imagineu un lloc més romàntic per sopar amb la parella? El seu jove equip crea constantment nous plats, basats en la cuina catalana

contemporània: l'equilibri just entre tradició i actualitat. No us perdeu el seu celler, amb més de 400 referències seleccionades amb personalitat i criteri propi. Un lloc ple de romanticisme!
Còrsega, 286.
T. 93 237 75 88.
www.restaurantwindsor.com

La Plassohla

En aquest restaurant trobareu una cuina revolucionària que no oblidia la tradició. Està basada en una carta de tapes i *platillos* concebuda per experimentar amb la memòria gustativa i els matisos del mar, la muntanya, l'hort i el bestiar. Podreu tastar, per exemple, el salmó *suke* i alvocat marinats amb gingebre i

cítrics, les ostres del Delta amb shiitake i rostit cítric o l'*steak tartar* amb gelat de mostassa dolça. Per acabar la vetllada, no deixeu de tastar els seus còctels, que desprenen creativitat i disseny.
Ohla hotel. Via Laietana, 49 (Gòtic).
T. 93 341 50 50.
www.ohlahotel.com

Loidi

Martín Berasategui presenta una filosofia de restaurant informal i assequible, on pot degustar-se el menú ideat pel xef basc. El lloc, molt ben atès per un personal eficient i discret, ha estat concebut com un bistro i roman obert tota la setmana. De llum tènue, però agradable, el Loidi proposa un

menú que varia quinzenalment compost per quatre plats (entrant, peix, carn i postres) en petites porcions, ideals per descobrir la cuina del xef Berasategui. No deixeu de tastar les excel·lents carns.
Hotel Condes. Mallorca, 248 (L'Eixample).
T. 93 492 92 92.
www.condesdebarcelona.com

En Ville

L'En Ville és un dels restaurants més bonics de la ciutat i està situat en un edifici històric que conserva elements com sostres de volta, miralls antics, fustes de marbre i una agradable xemeneia. Ofereix un menú tradicional de mercat amb una selecció de tapes, carns i peix fresc. És creatiu i barreja

elements de la cuina catalana i la francesa amb plats més sorprenents: burrata, amanides, ous estrellats, risottos, tonyina vermella, vieires, pop a la brasa, magret d'ànec... Hi ha molt per triar!
Dr. Dou, 14 (Raval).
T. 93 302 84 67.
www.envillebarcelona.es

► 13 Abril, 2016

Els jutges rebran formació en Hisenda per instruir els processos de corrupció

► La mesura l'acaba d'anunciar el president del TS i del CGPJ però a Girona l'Agència Tributària ja té un any d'avantatge

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

■ Papers de Panamá; cas Pokémon i la seva derivada Manga; la Infanta i Nóos; el clan Pujol amb el seu 3% i les ITV; trama Púnica; la Gürtel; els papers de Bárcenas; els ERO d'Andalusia; Bankia i l'ex-ministre Rato; l'assumpte del Palau de la Música... falta espai en aquesta pàgina per enumerar la infinitat de casos de corrupció que estan oberts en l'actualitat a tot Espanya i en el qual s'investiga polítics, empresaris, futbolistes, vedets i altres tipus de presumptes saquejadors dels tributs al fisc i delinqüents econòmics. Però sembla que hi ha intenció de combatre aquest pillatge o això almenys és el que recentment ha transmès el president del Tribunal Suprem (TS) i del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), Carlos Lesmes, en indicar que els jutges espanyols rebran formació en Hisenda per afrontar els macroprocessos per corrupció.

Lesmes va urgir a la necessitat de formar els jutges en matèria de delinqüència econòmica durant la inauguració dilluns del curs «Macroprocessos i delictes contra la corrupció», que dirigeix qui va ser magistrat instructor del cas Gürtel a l'Audiència Nacional, Pablo Ruz. No obstant això, a la província de Girona han pres un any d'avan-

El president de l'Audiència, Fernando Lacaba, explica que a Girona ja fa un any que es formen els jutges.

tatge al president dels jutges perquè l'Agència Tributària oferirà al maig la segona jornada de formació en matèria de delictes contra la hisenda pública a jutges instructors, magistrats penals i fiscals, com ja va fer el 2015.

El president de l'Audiència Provincial de Girona, Fernando Lacaba, explica que aquesta iniciativa

va sorgir de la mateixa Agència Tributària, quan el seu delegat li va proposar realitzar unes jornades tècniques en comprovar, juntament amb l'Advocacia de l'Estat, la lentitud amb la qual s'investigaven els delictes contra la hisenda pública, la qual cosa anava «en perjudici del resultat final de la sentència» per culpa les dilacions in-

degudes i les prescripcions.

D'aquesta manera, a força de jornades tècniques, l'Agència Tributària pretén superar l'hostilitat general que provoca el dret tributari als jutges, per l'aridesa de la matèria, alhora que els ofereix recursos materials i personals per a les seves investigacions.

Doncs també serveixen per a

L'Agència Tributària durà a terme el mes de maig una jornada tècnica sobre delictes contra la hisenda pública

El president de l'Audiència recorda que la formació es va acordar un any abans de les declaracions del CGPJ

això les jornades, perquè fiscals i instructors sàpiguin a qui acudir quan cal investigar un delictes contra la hisenda pública. Del que es tracta és d'aconseguir que els jutges puguin dominar aquesta matèria sense que els grans despatxos especialistes en casos de delictes fiscals aconseguixin confondre'ls.

No cal jutge especialitzat

El president de l'Audiència no considera necessari que hagi d'existir un jutge especialitzat en aquests assumptes tributaris «perquè no són delictes que es cometin amb gaire freqüència» i ja existeix una fiscalia anticorrupció a Girona que engloba els delictes contra la Hisenda pública.

Lacaba indica que aquestes segones jornades serviran també per als nous jutges «que han aterrat» a la província, si bé indica que són de participació voluntària.

TV3-Canal 33 Tria 33 (13-4-2016)

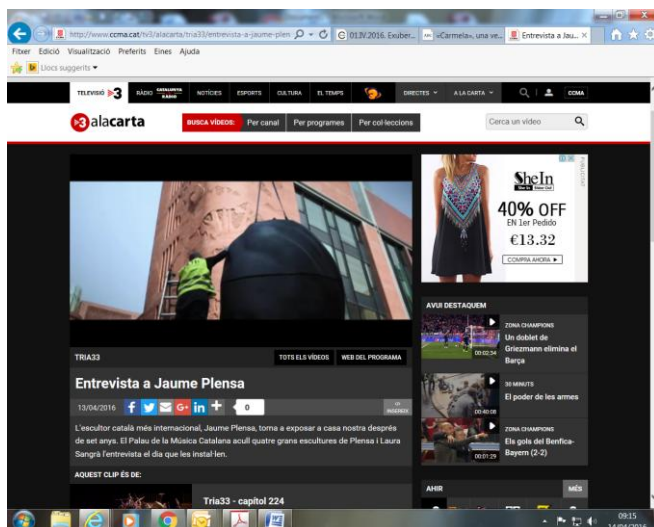
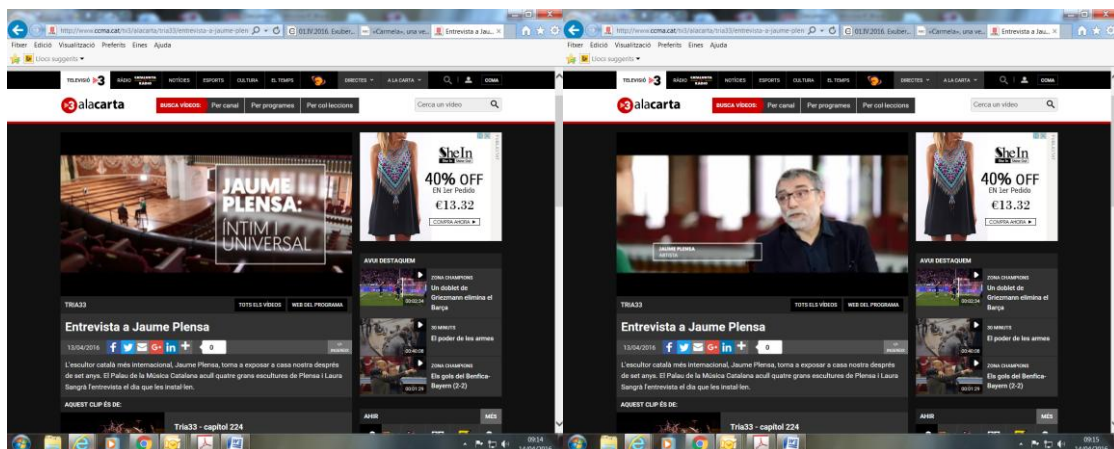
Entrevista a l'escultor Jaume Plensa amb motiu de l'exposició de quatre escultures al **Palau de la Música Catalana**. L'entrevista, de la periodista Laura Sangrà, va ser realitzada al Palau, el mateix dia que es van instal·lar les escultures.

Enllaç versió que es va emetre (07:16 minuts):

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/tria33/entrevista-a-jaume-plensa/video/5593884/>

Enllaç versió llarga (18:37 minuts):

<http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/tria33/entrevista-a-jaume-plensa-versio-llarga/video/5593875/>

SBS mediavisión (televisió japonesa)

Reportatge sobre el Palau de la Música Catalana.

Enllaç:

<https://www.youtube.com/watch?v=O-b9WLLZu7A&feature=youtu.be>

Reportatge sobre el Palau de la Música Catalana. SBS mediavisión

Palau Música Catalana

Subscriu-te

1 visualització

Aquest vídeo està configurat com a ocult. Abans de compartir-lo, pensa-hi bé.

Comparteix

Insereix

Envia per correu electrònic

https://youtu.be/O-b9WLLZu7A

Comença al minut: 0:02

09:28
14/04/2016

Reportatge sobre el Palau de la Música Catalana. SBS mediavisión

Palau Música Catalana

Subscriu-te

1 visualització

Aquest vídeo està configurat com a ocult. Abans de compartir-lo, pensa-hi bé.

Comparteix

Insereix

Envia per correu electrònic

https://youtu.be/O-b9WLLZu7A

Comença al minut: 0:02

09:27
14/04/2016

Herrera en COPE

Busca aquí Inicia sesión | Regístrate

ABC **Cataluña** - Barcelona

SÍGUENOS EN

ESPAÑA INTERNACIONAL ECONOMÍA OPINIÓN DEPORTES CONOCER FAMILIA MOTOR GENTE&ESTILO CULTURA&OCIO MULTIMEDIA SERVICIOS EDICIONES ABCSEVILLA

ACTUALIDAD POLÍTICA BARCELONA ECONOMÍA DISFRUTA GENTE&ESTILO

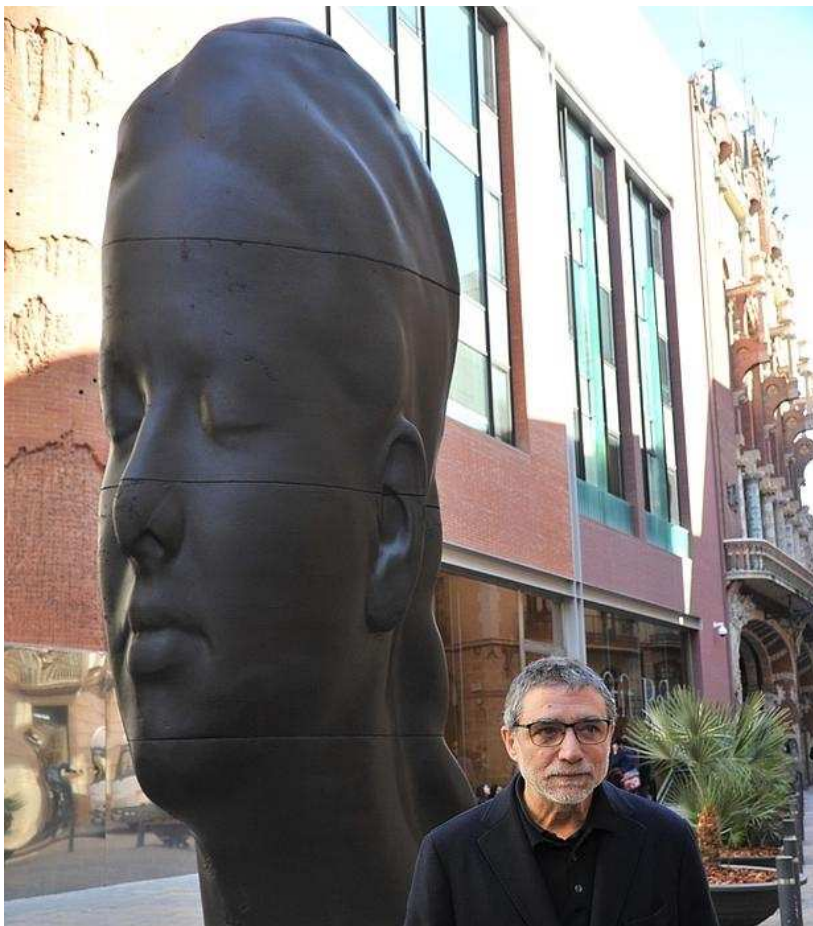
TITULARES DEL DÍA Las seis noticias que debes conocer hoy, jueves 14 de abril

Cataluña - Barcelona

«Carmela», una ventana a Plensa

» Las cuatro piezas que el artista ha instalado en el Palau de la Música ya se han convertido en un foco de atracción turística

Compartir Compartido 4 veces

Plensa, junto a «Carmela» - A. BOFILL

M. GÜELL / Barcelona - 12/04/2016 a las 17:43:30h. - Act. a las **16:30:40h.**

Guardado en: [Cataluña](#), [Barcelona](#)

Via Layetana, diseñada por Cerdà para enlazar el Puerto con el Eixample, abre una ventana a la obra de Jaume Plensa, tan cara de ver en Barcelona. Si miramos hacia el Palau de la Música desde la calle Sant Pere Més Alt

descubrimos una cara de adolescente imponente que firma el escultor catalán.

«Carmela» se ha convertido en pocos días en un **foco de atención** del barrio de la Ribera. **«Plensa tenía muy claro cuál debía ser su ubicación exacta en la calle»**, destaca Víctor García de Gomar, director artístico adjunto del Palau, que ha preparado con mucho mimo esta exposición que reúne cuatro piezas del artista y que se suma a la intención de la institución de dialogar con las artes plásticas.

Hay gente a todas las horas del día y todos se quedan maravillados con la belleza de este pedazo de **hierro fundido que alcanza los cuatro metros y medio**. Algunos se alejan y se vuelven a acercar para captar la inmensidad de este rostro cautivador que pertenece a una joven de quince años barcelonesa que ha sido la modelo afortunada.

Pasará el verano junto al Palau de la Música

La exposición estará abierta hasta el 16 de mayo pero **«Carmela» pasará el verano en el Palau** y seguirá anclada hasta el 16 de septiembre. «Nos encantaría que se quedara aquí para siempre pero eso no va a ser tan fácil», comenta García de Gomar mientras observa el interés de la gente que pasea por las inmediaciones del Palau. «Este fin de semana se han acercado mucha gente a verla de cerca», afirma.

En el Foyeur del Palau descubrimos «Silent music III». «Plensa estaba construyendo esta pieza cuando le llamé para proponerle la exposición –concreta García de Gomar-. Él mismo dijo que era algo premonitorio y me contó que su padre era un gran melómano y que quiso que aprendiera piano para algún día poder actuar en el Palau. El sueño de su progenitor se ha hecho realidad pero Plensa ha entrado en el Palau gracias a sus don para las artes plásticas y no para la música».

No es tan fácil acceder al primer piso, **sólo si se hace la visita del edificio modernista** o si se compra la entrada para algunos de los conciertos... La Sala Lluís Millet acoge un diálogo silencioso entre las caras «Sanna's dream» y «Rui Rui's dream». El Palau engrandece un Plensa musical y silencioso.

> Toda la actualidad en portada

Publicidad

Abre ahora tu Depósito NARANJA a 2 meses al 1,50%TAE de ING DIRECT
Cámbiate ya a la cuenta nómina de ING Direct. Libre de comisiones y condiciones
Cuenta Santander 1|2|3. Hasta 3% de interés y 3% de bonificación de tus recibos.
Sólo si traes tu seguro de coche, te puede salir gratis el de hogar y moto.

Compartir

Compartido 4 veces

Inicio / Barcelona / 01.IV.2016. Exuberancia mutteriana

[Imprimir](#) | [Email](#)

01.IV.2016. EXUBERANCIA MUTTERIANA

BARCELONA. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

01-IV-2016

ANNE-SOPHIE MUTTER, violín y dirección. THE MUTTER VIRTUOSI.

Obras de A. Previn, J. S. Bach y A. Vivaldi.

Aforo: 2.049 Asistencia: 95%

Anne-Sophie Mutter visitó esta vez el Palau barcelonés acompañada de los *Mutter virtuosi*, el conjunto de becarios actuales y antiguos que auspicia su Fundación –que ha producido, entre otros, valores tan destacados como los de Sergei Khachatryan o Arabella Steinbacher–. La formación demostró un sólido nivel más allá de ciertas imprecisiones, en especial en la primera y comprometida página del programa, el *Nonet para dos cuartetos de cuerda y contrabajo* que André Previn dedicó en 2014 a la solista y que se estrenaba en España. La obra es, más que ecléctica, desigual, con momentos de lirismo postromántico –en especial en el segundo movimiento, *Declamatory*– y otros de lenguaje formalmente más contemporáneo, pero en todo momento estructuralmente inconexa. El conjunto deja una sensación pobre y queda a mucha distancia del *Concierto para violín “Anne-Sophie”* o de otras obras de Previn.

El concierto se continuaba con el *Concierto en Re menor para dos violines, cuerdas y bajo continuo BWV 1043K* de Bach, que fue interpretado muy lejos de cualquier presupuesto historicista, tanto en los *tempi* y en las dinámicas como en los recursos técnicos. Mutter pertenece, desde luego, a una tradición bien distinta, pero juzgado desde sus propios presupuestos nada cabría reprochar a ese Bach más enérgico que matizado y más colorista –bellísimo el *Largo ma non tanto* del segundo movimiento– que reflexivo. Desde su *akmé* interpretativo, la alemana derrochó virtuosismo y tuvo tiempo también para corregir sobre la marcha algunos desajustes rítmicos de sus acompañantes.

Pero más brillante resultó todavía su versión de las *Cuatro estaciones* vivaldianas. Aquí impuso una lectura del todo exuberante, sustentada en velocísimas dinámicas, contrastes cromáticos y un fraseo rotundo y vehemente. Una

Buscar...

suculenta ejecución a la que la magnífica artista pondría broche con dos propinas, una de ellas otra delicia bachiana, el *Aria* de la *Suite* núm. 3.

Javier Velaza

Crédito: © Antoni Bofill

Etiquetado como the mutter virtuosí anne sophie mutter palau de la musica catalana barcelona javier velaza

Twitter Like Sign Up to see what your friends like.

Artículos relacionados (por etiqueta)

13.III.2016. ¿Por qué?

24 y 26.II.2016. Lang Lang y los mitómanos

25.II.2016. Una centuria de música vocal

08.II.2016. De paseo por la orquesta moderna

24.I.2016. In excelsis

MÁS EN ESTA CATEGORÍA: « 12.XI.2015. EL TRÍO COMO PARADIGMA 15.I.2016. BANAL NOVENA »

[volver arriba](#)

**flamenco
monumental**

ARTÍCULOS

Ópera
Música contemporánea
Música Antigua
América
Jazz
Flamenco
Músicas del mundo

NOTICIAS

Temporadas, ciclos y festivales
Concursos y premios
Programas pedagógicos
M contemporánea
Ópera
Música antigua
Intérpretes
Televisión
Danza

DISCOS

CD Monografico
CD Varios
CD Jazz/Flamenco
DVD
Libros

CONCIERTOS

Madrid
Barcelona
Nacional
Internacional

ENTREVISTAS

Intérpretes
Música contemporánea
Música antigua
Ópera
Varios

Audioclásica© C/ Preludio, 5, 4º C - 28011 Madrid (España)